

Dr David L. Mathewson, Teologia Nowego Testamentu,

Sesja 3, Stworzenie, Ziemia i Rekreacja w Starym Testamencie

© 2024 Dave Mathewson i Ted Hildebrandt

To jest dr Dave Mathewson w swoim cyklu wykładów na temat teologii Nowego Testamentu. To jest sesja 3, Stworzenie, ziemia i rekreacja w Starym Testamencie.

Zaczynamy więc przyglądać się tematowi stworzenia, nowego stworzenia i ziemi.

Uwzględniłem je wszystkie razem, ponieważ, jak zobaczymy, stworzenie i ziemia, myślę, że są ze sobą powiązane, a oba znajdują swoje spełnienie, jak zobaczymy i przewidujemy, w nowym stworzeniu, które znajdujemy przewidywane w tekstach prorockich, ale które znajduje swoje ostateczne spełnienie w Objawieniu 21. Do tej pory widzieliśmy, że w nowym akcie twórczym Bóg kształtuje świat, który jest odpowiedni do podtrzymywania życia jego ludu, a stworzenie jest darem Boga. Ziemia jest darem dla jego ludu, środowiskiem, w którym mogą żyć, miejscem, w którym Bóg zamierza zamieszkać z nimi i również zamieszkać z nimi.

Ważne jest, aby zdać sobie sprawę, że temat stworzenia ma zarówno elementy fizyczne, jak i duchowe. Mówimy więc o fizycznej ziemi, ale jest to miejsce błogosławieństwa, miejsce obecności Boga ze swoim ludem. To miejsce, które wymaga ich posłuszeństwa.

Więc kiedy myślimy o temacie stworzenia i ziemi, mamy do czynienia z czymś, co nie jest tylko czysto fizyczne, ale prawdopodobnie ma zarówno fizyczne, jak i duchowe elementy z nim związane. Jeszcze jedna ciekawa, może trochę na marginesie uwaga, ale nie chcę jej zbyt rozwijać, ponieważ toczy się nawet debata na temat tego, jak rozumieć język Księgi Rodzaju 1-2, w którym ziemia jest bezkształtna i pusta, zanim Bóg zacznie w sześciu dniach tworzenia, aby stworzyć to środowisko, ten dar ziemi, który daje swojemu ludowi. Ale być może, kiedy myślimy o bezkształtności i pustce, to przynajmniej wprowadza to temat Boga biorącego to, co jest w nieładzie lub nieładzie i wprowadzającego porządek w akcie twórczym lub Boga przewyciężającego nieporządek w akcie twórczym.

Zobaczymy, że to ustanawia wzorzec, który faktycznie pojawi się w kilku miejscach w Starym Testamencie, a także w Nowym Testamencie, gdzie stworzenie jest postrzegane jako miejsce nieporządku, a teraz, z grzechem, miejsce chaosu, który Bóg pokona w nowym akcie twórczym, który ostatecznie nastąpi w nowym stworzeniu przewidzianym w jakimś proroczym tekście, ale także w Objawieniu 22.

Więc możemy do tego wrócić później, ale po prostu trzymaj to w kącie swojego umysłu. Przyjrzelśmy się Księdze Rodzaju 1-2 pod kątem tego, co mówi o stworzeniu, ale chcę przyrzeć się kilku innym tekstom ze Starego Testamentu, a jeśli jesteś zainteresowany wyczerpującym omówieniem i wylistowaniem tekstu ze Starego Testamentu, możesz skonsultować się z Gregiem Bealsem na temat teologii Nowego Testamentu lub teologii biblijnej Nowego Testamentu, rozwoju tematów Starego Testamentu w Nowym, aby uzyskać bardziej szczegółowy tekst i omówienie niektórych z tych tekstów.

Ale po prostu chcę przyrzeć się temu, co uważam za niektóre z głównych tekstów, które są kontynuacją Genesis 1-2, zwłaszcza wprowadzenie grzechu i zła do stworzenia Bożego. Teksty te rozwijają motyw lub temat stworzenia i ziemi, a także nowego stworzenia. Pierwszym punktem zatrzymania byłyby prawdopodobnie opowieść o potopie w Genesis 6-9, którą zatytułowałbym W drodze do nowego stworzenia.

To jest opis potopu i cała historia po potopie, ponowne pojawienie się suchego lądu i to, co znajdujemy w ponownym powołaniu Noego przez Boga, jest, jak sądzę, zaprojektowane jako nowy akt twórczy wzorowany na pierwszym w rozdziałach 1-2 Księgi Rodzaju. Tak więc, gdy czytasz rozdziały 1-2 Księgi Rodzaju, a zwłaszcza rozdziały 8-9 Księgi Rodzaju w opisie potopu, jest wiele powiązań, które wydają mi się sugerować, że Bóg odnawia swoje zainteresowanie stworzeniem lub Bóg w pewnym sensie przekształca w niemal quasi-nowym akcie twórczym przekształcającym stworzenie. Pozwólcie, że wymienię tylko kilka z nich.

Nie mamy czasu, aby przyrzeć się wielu szczegółom, ale na przykład w Księdze Rodzaju, rozdział 8, wersety 17 i 20, znajdujemy wodę pokrywającą całe stworzenie, być może w taki sam sposób, w jaki duch unosi się nad głębią wodną lub wodnym stworzeniem w Księdze Rodzaju, rozdział 1, werset 2. Tak więc w rozdziałach 8 i 17-20 wyprowadźcie wszystkie rodzaje żywych stworzeń, które są z wami: ptaki, zwierzęta, wszystkie stworzenia, które poruszają się po ziemi, aby mogły się rozmnażać na ziemi. Więc Noe wyszedł razem ze swoimi synami, swoją żoną i żonami swoich synów, wszystkimi zwierzętami i wszystkimi stworzeniami, które poruszają się po ziemi, a wszystkie ptaki i wszystko, co porusza się na ziemi, wyszło z arki jeden rodzaj po drugim, a potem Noe zbudował arkę. Właściwie to nie jest ta, której chciałem.

To jest rozdział 7. Przez czterdzieści dni powódzie napływały na ziemię, a gdy wody wzrastały, podnosiły arkę wysoko nad ziemię. Wody podnosiły się i wzrastały bardzo na ziemi, a arka unosiła się na powierzchni wody. Podnosiły się bardzo na ziemi, a wszystkie wysokie góry pod ziemią i niebiosa były zakryte.

Wody podniosły się i pokryły góry na głębokość ponad dwudziestu stóp. Powinieneś wtedy mieć obraz wód pokrywających całe stworzenie, być może jako odbicie Księgi

Rodzaju 1-2, gdzie duch unosi się nad głębią wodną. Następnie znajdujemy w Księdze Rodzaju 8:11-14, że pojawia się suchy ląd, być może jako odbicie Księgi Rodzaju 1, gdzie suchy ląd pojawia się trzeciego dnia stworzenia, gdzie woda się rozdziela, a pojawia się suchy ląd.

Tak więc w opowieści o potopie wody opadają, a pojawia się suchy ląd. Rozdział 8 zaczyna się od werseku 11. Kiedy gołąb powrócił, Noe wypuścił gołębia; kiedy gołąb powrócił do niego wieczorem, w jego dziobie znajdował się świeżo zerwany liść oliwki.

Wtedy Noe wiedział, że woda opadła z ziemi. Począł jeszcze kilka dni i ponownie wypuścił gołębicę, ale tym razem nie wróciła. Pierwszego dnia pierwszego miesiąca 601. roku Noego wody wyschły z ziemi, a Noe zjął wtedy przykrycie z arki i zobaczył, że powierzchnia ziemi jest sucha.

Tak więc ten obraz wyłaniającego się suchego lądu, a także być może wzmianka o liściu oliwnym, który zerwała gołębicą, odzwierciedla również roślinność, która wyłania się w pierwszym akcie twórczym w Księdze Rodzaju 1. Ale potem trzecia rzecz, na którą należy zwrócić uwagę, oprócz wody pokrywającej ziemię, oprócz suchego lądu, a nawet wyłaniających się roślin, trzecia rzecz to nakaz stworzenia dany Adamowi, który jest również powtórzony Noemu w rozdziale 9. Tak więc, gdy Noe i jego rodzina wyszli z arki na suchy ląd po tym, jak wody wynurzyły się w tym rodzaju nowego stworzenia, nowego aktu twórczego, w rozdziale 9, wersecie 1. Wtedy Bóg pobłogosławił Noego i jego syna, mówiąc do nich: Bądźcie płodni i rozmnażajcie się i napełniajcie ziemię. A wersek 7: A wy bądźcie płodni i rozmnażajcie się, rozmnażajcie się na ziemi i rozmnażajcie się na niej. Właściwie ten sam nakaz jest dany zwierzętom.

Wiersz 17: Wyprowadźcie wszelkie istoty żywe; to jest rozdział 8, wersek 17, czyli z wami, ptaki, zwierzęta i wszystkie stworzenia, które poruszają się po ziemi, aby mogły się rozmnażać na ziemi i być płodnymi i rozmnażać się na niej. Tak więc ten sam nakaz, który został dany Adamowi i Ewie oraz zwierzętom, aby się rozmnażali i byli płodni, rozmnażali się i wypełniali ziemię, został teraz dany Noemu i zwierzętom, które wychodzą z arki. Podsumowując, myślę, że te powiązania sugerują, że opowieść o potopie jest w pewnym sensie zarówno dekreacją, jak i stworzeniem.

To jest dekreacja i osąd przez wodę pokrywającą całą ziemię, w pewnym sensie cofając, osądzając pierwsze stworzenie, a następnie nowy akt twórczy wzorowany na rozdziałach 1 i 2 Księgi Rodzaju. Nowy akt twórczy, w którym woda ustępuje, pojawia się suchy ląd, a pojawia się życie roślinne, a następnie ponowne uruchomienie jest dane Adamowi, jak Noemu w rozdziale 9 Księgi Rodzaju. Tak więc w rozdziale 9 Księgi Rodzaju opowieść o potopie można postrzegać jako swego rodzaju drogę do nowego stworzenia. To swego rodzaju quasi-nowy akt twórczy, w którym Bóg osądza swoje pierwsze stworzenie wodą, ale następnie zaczyna kształtować nowe stworzenie,

demonstrując również raz jeszcze zaangażowanie Boga w pierwsze stworzenie, że nie zamierza porzucić całego planu i po prostu zacząć od nowa.

Następnym punktem zatrzymania po opowieści o potopie jest prawdopodobnie rozdział 12 Księgi Rodzaju. W rozdziale 12 Księgi Rodzaju, od 1 do 2, rozpoczynamy długą opowieść, w której Abraham jest główną postacią i pojawia się w dużej części Księgi Rodzaju, zaczynając od rozdziału 12. W rozdziale 12 Księgi Rodzaju, od 1 do 2, przeczytam pierwsze trzy wersety Księgi Rodzaju 12, część obietnicy danej Abrahamowi przez Boga, gdy ustanawia to, co stało się znane jako przymierze Abrahama, którym zajmiemy się później.

A tak przy okazji, jedna rzecz do powiedzenia tutaj jest trochę na marginesie, ale musi zostać stwierdzona, przynajmniej w odniesieniu do pierwszego tematu. Nie da się zajmować tymi tematami w oderwaniu od siebie. Kiedy zaczynasz zajmować się jednym tematem, niemal nieuchronnie musisz go dotknąć i połączyć z innymi tematami.

W rzeczywistości zobaczymy, że niektóre z tych samych tekstów, z którymi mamy do czynienia w stworzeniu, takie jak nowe stworzenie, będą traktowane w odniesieniu do innych tematów. Nie można więc traktować ich po prostu w sposób odizolowany. Są one ze sobą bardzo ściśle powiązane.

Tak więc kwestia ziemi związana z Abrahamem jest również ściśle związana z przymierzem i wieloma innymi tematami. Tak więc zajmiemy się tym rozdziałem ponownie później, kiedy zajmiemy się tematem przymierza i przymierzem, które Bóg zawarł z Abrahamem, zaczynając od tego i innych miejsc w Księdze Rodzaju. Ale pozwólcie mi przeczytać te pierwsze trzy wersety rozdziału 12.

Pan powiedział do Abrahama: Opuść swój kraj, swój lud i dom swojego ojca i idź do ziemi, którą ci wskażę. A uczynię cię wielkim narodem. Będę ci błogosławił.

Uczynię wielkie imię twoje i staniesz się błogosławieństwem. I będę błogosławił tym, którzy cię błogosławią. Ktokolwiek cię przeklina, tego i ja przeklinać będę, i wszystkie narody ziemi będą błogosławione przez ciebie.

Teraz zauważ niektóre z połączeń ze stworzeniem. Zauważ język błogosławieństwa i przekleństwa, który może łączyć się ze stworzeniem. Później kwestia nasienia, nasienia lub potomków Abrahama, łączy się z nasieniem kobiety w rozdziale 3 Księgi Rodzaju.

Więc, jest wiele innych powiązań. Ale chcę, żebyście zauważyli w pierwszym wersecie, że intencją Boga w powołaniu Abrahama jest ostatecznie sprowadzenie go do ziemi. Więc Bóg obiecuje, że sprowadzi Abrahama do ziemi.

Teraz moje bezpośrednie pytanie brzmi, dlaczego on zamierza zabrać go do krainy? Jaki jest tego cel? Dlaczego nie do tej krainy? Dlaczego on zamierza udać się do innej krainy? Pod koniec dnia i dla naszych celów wystarczy zdać sobie sprawę, że to ma wypełnić obietnicę Boga w stworzeniu w Księdze Rodzaju 1 i 2. Adam i Ewa zostali wygnani z krainy. Tak więc w Księdze Rodzaju 1 i 2 Bóg tworzy krainę, odpowiednie środowisko do życia dla Adama i Ewy. Umieszcza ich w Edenie, w sanktuarium ogrodu, gdzie Bóg mieszka ze swoim ludem.

Umieszcza ich tam, aby się nimi opiekować i ich chronić, aby ich chronić jako miejsce zamieszkania Boga. Jednak Adam i Ewa grzeszą i zostają wypędzeni z tej ziemi. Teraz myślę, że to, co znajdujemy w rozdziale 12, to to, że Bóg wypełnia teraz swój zamiar, aby sprowadzić swój lud z powrotem do ziemi, którą pierwotnie przeznaczył dla nich w Księdze Rodzaju 1 i 2. Ponownie, zobaczymy wiele innych powiązań między Księgą Rodzaju 1 i 2 a narracją tutaj.

Ale sednem sprawy jest to, że Adam jest początkiem planu Boga, aby naprawić to, co poszło nie tak w Księdze Rodzaju 1 i 2 na wielu poziomach. Ale jednym z tych poziomów jest obietnica ziemi. Bóg tworzy ziemię w Księdze Rodzaju 1 i 2, aby jego lud mógł się nią cieszyć.

Są wygnani z tego z powodu grzechu. Teraz, w tym kontekście, jak powiedzieliśmy, Bóg nie może po prostu wyrzucić swojego planu. Ale Bóg teraz to robi; Stary Testament i Nowy Testament są swego rodzaju rozwiązaniem konfliktu.

Jak konflikt przedstawiony w rozdziale 3 Księgi Rodzaju zostanie rozwiązany? Teraz widzimy rozwiązanie, które zaczyna się dokonywać. Widzieliśmy je w pewnym sensie przewidywane i przewidywane w quasi-twórczym akcie w Księdze Rodzaju 8 i 9 w opowieści o potopie. Ale teraz widzimy, że rozwiązanie tego zaczyna się dokonywać, gdy Bóg powołuje Abrahama i teraz sprowadza go do ziemi.

To znaczy, że teraz Bóg zaczyna wypełniać cel, dla którego Jego lud zamieszkuje w ziemi. I zobaczymy Boga mieszkającego pośród nich później. Ale Abraham jest początkiem planu Boga, aby naprawić to, co poszło nie tak w Księdze Rodzaju 1 i 2, kiedy Adam i Ewa zostali wygnani z ziemi.

Teraz Bóg demonstruje swój zamiar sprowadzenia ich z powrotem do ziemi, którą stworzył dla nich, aby mogli się nią cieszyć w Księdze Rodzaju 1 i 2. Jest jeszcze wiele do powiedzenia, ale przynajmniej w tym momencie Księga Rodzaju 12 nie jest po prostu odizolowana; to nowa część historii. Łączy się z Księgą Rodzaju 1 i 2 i wyraża zamiar Boga, aby naprawić to, co poszło nie tak. Innym punktem zatrzymania, o którym należy wspomnieć bardzo, bardzo krótko, ale innym punktem zatrzymania prawdopodobnie powinien być Exodus.

W Księdze Wyjścia, wczesne rozdziały Wyjścia prawdopodobnie również powinny być postrzegane w pewnym sensie jako nowe stworzenie. Oczywiście, Wyjście, jak można znaleźć później w Starym Testamencie, w literaturze Izraela, staje się demonstracją par excellence odkupienia przez Boga swojego ludu i działania w celu wybawienia swojego ludu z niewoli i z Egiptu. Ale na innym poziomie Wyjście prawdopodobnie również należy postrzegać jako nowe stworzenie.

W rzeczywistości jeden międzytestamentalny tekst biblijny nazywa Exodus nowym stworzeniem. Mówi coś w kategoriach, w pewnym sensie, że Bóg tworzy, jakby tworzył rzeczy na nowo. Na przykład Greg Beal argumentował, że wraz z nadejściem wszystkich plag miały one być sądami nad ziemią, podobnie jak Bóg osądził ziemię za pomocą potopu.

Tak więc dziesięć plag, które Bóg sprowadził na Mojżesza, sprowadził na ziemię egipską, można by postrzegać jako dekreację lub sąd nad ziemią. Zauważ, że raz jeszcze, temat, nawet Morza Czerwonego, możemy zobaczyć, argumentowałbym, i zobaczymy to później, ponieważ zajmujemy się tematem Exodusu bardziej szczegółowo później. Ale rozprzestrzenianie się wody lub usunięcie wody, tak że pojawia się suchy ląd, wydaje się również odzwierciedlać opis stworzenia w rozdziałach 1 i 2 Księgi Rodzaju. Gdzie ponownie, Bóg, coś, co zagraża ludziom, coś, co jest barierą, coś, co jest nieuporządkowane, teraz zostaje usunięte, aby ludzie mogli przejść na suchy ląd, w drodze do swojego dziedzictwa.

Która ziemia jest ziemią obiecaną Abrahamowi w rozdziale 12 Księgi Rodzaju? Tak więc ten temat plag jako sądu nad ziemią, Exodus jest swego rodzaju nowym stworzeniem, usunięciem wody, aby ludzie mogli przejść i ostatecznie wejść do ziemi obiecanej, którą dał im Bóg. Wszystko to sugeruje, że w pewnym sensie Exodus można również postrzegać jako nowe stworzenie.

Podsumuję, nie będę szczegółowo omawiał żadnego tekstu, ale oczywiście starotestamentowe opowieści o podboju ziemi Kanaan mają być wypełnieniem obietnicy danej Abrahamowi i patriarchom, począwszy od Księgi Rodzaju 12 i innych. Oczywiście, po Abrahamie, innym patriarchom również obiecano ziemię, którą Bóg pierwotnie obiecał Abrahamowi. Tak więc starotestamentowe opowieści o podboju ziemi Kanaan, począwszy od Księgi Jozuego i innych, mają być wypełnieniem obietnicy danej Abrahamowi, ale także Bożego zamysłu co do stworzenia w Księdze Rodzaju 1 i 2. To jest łaskawe zapewnienie ziemi, którą Bóg ustanowił już w Księdze Rodzaju 1 i 2. Adam i Ewa przegrali z powodu grzechu, ale teraz, począwszy od Abrahama i teraz spełniając się w podboju, Bóg przynosi wypełnienie, sprowadzając ludzi z powrotem do ziemi po wypędzeniu Adama i Ewy w rozdziałach 1 i 2 Księgi Rodzaju, a szczególnie w Księdze Rodzaju 3.

Ale tak jak Adam i Ewa, jak głosi historia, tak jak Adam i Ewa, Izraelici nie słuchają w ziemi i zostają wygnani z ziemi jako daru od Boga dla nich, jako miejsca

błogosławieństwa Bożego i jako miejsca obecności Boga. Aby pokazać wam raz jeszcze, że te tematy są ze sobą powiązane, to była część obietnicy przymierza, że Bóg obiecał, że będzie błogosławieństwo w ziemi, jeśli będą posłuszni, ale będzie przekleństwo, wygnanie i wygnanie z powodu nieposłuszeństwa. I dokładnie to się dzieje.

Tak więc, szczególnie gdy zagłębisz się w to, co nazywa się prorokami przed wygnaniem lub wygnaniem, zaczniesz czytać historię o tym, jak najpierw północne królestwo Izraela, a następnie południowe królestwo Judy zostały wywiezione na wygnanie, usunięte z ziemi, miejsca, do którego Bóg ich przyprowadził, miejsca, które obiecał Abrahamowi, w wypełnieniu Księgi Rodzaju 1 i 2. Teraz są wygnani tak samo, jak Adam i Ewa od pierwszego stworzenia. Tak więc pozostawia nas to z pytaniem, a następnie raz jeszcze, to samo pytanie, które widzieliśmy w Księdze Rodzaju 3, teraz pojawia się ponownie. W jaki sposób Bóg przywróci swój lud do ich ziemi? W jaki sposób ziemia ponownie stanie się miejscem, w którym mieszka lud Boży i gdzie Bóg mieszka z nimi pośród nich? W jaki sposób Bóg rozwiąże konflikt? W jaki sposób wypełni swoją obietnicę? Zaczynając od Księgi Rodzaju 1 i 2, ale zaczynając od Abrahama w rozdziale 12 Księgi Rodzaju.

Odpowiedź pojawia się w literaturze prorockiej i u proroków. Gdzie prorocy przewidują raz po raz, oprócz innych rzeczy, i zobaczymy, że literatura prorocka odgrywa kluczową rolę w naszym rozwoju wielu z tych tematów. Prorocy przewidują czas, kiedy Bóg ponownie przywróci swój lud do ich ziemi.

Ponownie, w wypełnieniu Księgi Rodzaju 1 i 2, ale także w wypełnieniu obietnicy danej Abrahamowi w Księdze Rodzaju 12, które idą w parze. To nie są dwie oddzielne rzeczy. Ale prorocy przewidują w wypełnieniu Księgi Rodzaju 1 i 2 oraz Księgi Rodzaju 12, czas, kiedy Bóg przywróci swój lud do ich ziemi.

Tak więc zamiar Boga, aby odtworzyć ziemię, aby zapewnić miejsce odpowiednie do zamieszkania dla Jego ludu i aby Bóg mógł z nimi żyć, zostanie spełniony. Tak więc, to co chcę zrobić, to po prostu spojrzeć na niektóre z bardziej oczywistych tekstów prorockich jako przykłady tego, jak teksty prorockie są jednomyślne. Moglibyśmy wskazać na szereg innych, ale aby pokazać, jak teksty prorockie są jednomyślne w przewidywaniu powrotu ludu Bożego do ziemi Izraela.

I myślę, że punktem wyjścia, od którego zaczniemy tekst, są rozdziały 36 i 37 Księgi Ezechiela. Ponownie, można wskazać tekst w Księdze Zachariasza, można wskazać tekst w Księdze Jeremiasza i można wskazać tekst w praktycznie każdej księdze prorockiej, która przewiduje powrót z ziemi po wygnaniu. Ponieważ Izrael podążał za wzorem Adama i Ewy, będąc w ziemi, nieposłuszeństwo spowodowało wygnanie.

Teraz teksty prorockie przewidują powrót do ziemi jako wypełnienie Księgi Rodzaju 1 i 2 oraz rozdziału 12 Księgi Rodzaju. Ezechiela 36 i 37, właściwie Ezechiela 37 do

samego końca księgi, rozdziału 48. Ale skupię się na chwili na kilku fragmentach z rozdziałów 36 i 37 Księgi Ezechiela, w których Bóg opisuje swój zamiar przywrócenia ludu do ziemi.

A w niektórych z tych tekstów są wyraźne powiązania z Księgą Rodzaju 1 i 2 oraz Księgą Rodzaju 12. Po raz kolejny, nie chodzi tu tylko o to, że Bóg sprowadza ich z powrotem do kraju, ponieważ potrzebują miejsca do życia. Ale zamiar Boga sięga aż do Księgi Rodzaju 1 i 2. Tak więc w Księdze Ezechiela 36 i 37 znajdujemy proroka Boga, który przepowiada czas, w którym zbierze ludzi z wygnania i powróci z nimi do ich kraju.

przykład w rozdziale 36 przeczytam tylko kilka wersetów od 17 do 18. Przeczytam także werset 16. A słowo Pana powiedziało do mnie, synu człowieczy, co jest sposobem Boga zwracania się do Ezechiela w tych tekstach.

Synu człowieczy, gdy lud Izraela mieszkał w swojej ziemi, zbeczcęcił ją swoim postępowaniem i czynami. To jest ziemia, którą Bóg dał im, aby wypełnić swoje obietnice dane Abrahamowi i w Księdze Rodzaju 1 i 2. Zbeczcęcili ją swoim postępowaniem i czynami. Ich postępowanie było jak miesięczna nieczystość kobiety w moich oczach.

Wylałem więc na nich mój gniew, ponieważ przelali krew w tej ziemi i ponieważ ją splugawili swoimi bożkami. Rozproszyłem ich między narody i rozproszyli się po krajach. Osądziłem ich według ich postępowania i ich uczynków.

A werset 24, bo wyprowadzę was z narodów, zbiorę was z powrotem ze wszystkich krajów i przyprowadzę was z powrotem do waszej ziemi. A także werset 28.

Będziesz mieszkał w ziemi, którą dałem twoim przodkom. To są obietnice dane Abrahamowi i Izaakowi, powtórzone Izaakowi i Jakubowi. Przyprowadzę cię z powrotem do ziemi, którą dałem twoim przodkom.

Będziesz moim ludem, a ja będę twoim Bogiem. Jest formuła przymierza, więc ziemia i przymierze są również powiązane. Ale chodzi mi o to, zauważ, że we wszystkich tych tekstach Bóg zamierza przywrócić swój lud do ziemi, którą łączy z obietnicą, którą Bóg złożył swoim przodkom, poczynając od Księgi Rodzaju 12, co, jak twierdziliśmy, jest częścią wypełnienia zamierzenia Boga z Księgi Rodzaju 1 i 2, że jego lud będzie żył w ziemi, łaskawej ziemi lub ziemi, którą Bóg stwarza dla swojego ludu.

Przejdźmy do następnego rozdziału, rozdziału 37 Księgi Ezechiela. 37 i wersety od 21 do 23. A Bóg mówi Ezechielowi, aby powiedział ludziom: Oto, co mówi Wszechwładny Pan.

Wyprowadzę Izraelitów z narodów, do których poszli na wygnanie, zbiorę ich zewsząd i sprowadzę ich z powrotem do ich ziemi, i uczynię ich jednym narodem w ziemi na górach Izraela.

Będzie jeden król nad wszystkimi z nich i nigdy więcej nie będą dwoma narodami ani nie będą podzieleni na królestwa. Nie będą się więcej kłaść swoimi bożkami i ohydnyymi wizerunkami ani żadnymi innymi swoimi przestępstwami, bo Ja ich wybawię od wszystkich ich grzesznych odstępstw.

Oczyściłem ich. Oni będą moim ludem. Będę ich Bogiem.

Znowu jest formuła przymierza. Werset 25. Będą mieszkać w kraju, który dałem mojemu słudze Jakubowi, w kraju, w którym mieszkali wasi przodkowie.

Tak więc w tej części Bóg wyraża swój zamiar sprowadzenia ludu z powrotem do ziemi, wypełniając obietnicę daną Abrahamowi, że da im ziemię. I jeszcze raz, powtórzę, ta obietnica ziemi dana Abrahamowi miała być wypełnieniem pierwotnego zamysłu Boga dla ludzkości z rozdziałów 1 i 2 Księgi Rodzaju. Tak więc teraz znajdujemy ten rozwój tematu ziemi kulminujący, przynajmniej w tym momencie, w oczekiwaniu proroka Starego Testamentu na dzień, w którym Bóg przywróci swój lud z powrotem do ziemi, wypełniając swój pierwotny zamysł. Jedną z interesujących cech tego jest również to, że zauważyliśmy w obu przeczytanych przeze mnie rozdziałach w Ezechielu 36 i 37, wyraźne odniesienie do patriarchów, do Abrahama, obietnicy danej Abrahamowi.

Ale jest też kilka odniesień do Ogrodu Eden, co sugeruje, że powrót do ziemi był również powrotem do wypełnienia Bożych zamierzeń dla Edenu, w moim rozumieniu. Więc wróćmy do rozdziału 36 i zacznijmy od wersetu 30. Jest to w kontekście przywrócenia ich do ziemi przez Boga w wersecie 28.

Teraz przeczytam wersety 29 i 30. Uratuję was od wszelkiej waszej nieżyczliwości, przywołam zboże i uczynię je obfitym, i nie sprowadzę na was głodu. Pomnożę owoc drzew i plony pól, abyście nie cierpieli już hańby wśród narodów z powodu głodu.

Zauważcie ten język o rosnących owocach i rosnących plonach. Teraz, to może być po prostu ogólny temat błogosławieństwa i płodności, czym prawdopodobnie jest, ale następny prowadzi mnie do myślenia, że może mieć również związek: następna para ma związek z Edenem. Więc w wersecie 25 przeczytam werset 34; to nadal rozdział 36 Ezechiela.

Rozdział 36 Ezechiela, werset 34. Ziemia spustoszona będzie uprawiana zamiast leżeć spustoszona na oczach wszystkich, którzy przez nią przechodzą. Powiedzą, że ta ziemia, która została spustoszona, stała się jak Ogród Eden.

Miasta, które leżały w ruinie, opustoszałe i zniszczone, są teraz ufortyfikowane i zamieszkane. Zauważ więc wyraźne powiązanie z Ogrodem Eden. Ponownie, można powiedzieć, że to tylko metafora tego, jak piękna będzie ta ziemia, być może.

Ale znowu, gdy spojrzysz na to biblijnie i teologicznie, trudno nie zauważyć, że to coś więcej niż tylko metafora tego, jak będzie wyglądała ziemia. Autor wyraża intencję, że Bóg przywróci swoje cele dla swojego ludu, które pierwotnie były w Ogrodzie Eden. Rozdział 36 i werset 11 to, jak sądzę, inne wyraźne aluzje do Księgi Rodzaju 1 i 2. Właściwie cofnę się i zacznę od wersetu 9, Ezechiela 36, werset 9. Martwię się o ciebie i będę na ciebie patrzył z łaską.

Będziesz orany i obsiewany. Rozmnożę liczbę ludzi na tobie, nawet cały dom Izraela. Miasta będą zamieszkane, a ruiny zostaną odbudowane.

Zwiększę liczbę ludzi i zwierząt na tobie, a będą one płodne i staną się liczne. Osadzę ludzi na tobie jak w przeszłości i sprawię, że będziesz bardziej prosperować niż przedtem. Zauważ, że język zarówno ludzi, jak i zwierząt jest płodny i rozmnaża się lub rozmnaża na ziemi, co myślę, że jest wyraźną aluzją do Księgi Rodzaju 1 i 2 oraz zamysłu Boga co do Jego pierwszego stworzenia.

Tak więc Księga Ezechiela, szczególnie 36 i 37, ale myślę, że moglibyśmy znaleźć inne teksty, aż do końca Księgi Ezechiela, wyrażają zamiar Boga, aby zebrać swój lud i przywrócić go z wygnania i przywrócić go do ich ziemi w wypełnieniu tego biblijnego teologicznego połączenia, wypełnienia Księgi Rodzaju 12 i obietnic Boga dla Abrahama i patriarchów, ale także cofając się aż do Ogrodu Eden i demonstrując powrót do ziemi, jest ostatecznie wyrazem zamiaru Boga dla całego stworzenia i dla jego zamiaru wyrażonego w jego pierwszym akcie twórczym w Księdze Rodzaju 1 i 2. Ponownie, Bóg nie zamierza tego porzucić, a to był plan A, który nie zadziałał; spróbujemy planu B, ale Bóg zamierza wypełnić swoje cele dla swojego stworzenia. Inny ważny tekst znajduje się w dwóch z nich, które omówimy w Księdze Izajasza, proroka Izajasza. Podobnie w rozdziale 60 Księgi Izajasza możemy przejrzeć najróżniejsze fragmenty, zaczynając szczególnie od rozdziału 40, gdzie Bóg zaczyna raz po raz wyrażać zamiar przywrócenia swego ludu do jego ziemi.

Rozdział 40 jest właściwie dobrze znany: Pocieszajcie, pocieszajcie mój lud, mówi Pan, mówcie czule do Jerozolimy, ogłaszajcie jej, że jej służba została ukończona. Werset 3, głos wołającego na pustyni, przygotowuje drogę Pańską, gościniec dla naszego Boga. Każda dolina zostanie podniesiona, każda góra i pagórek obniżone, nierówny grunt stanie się równy, miejsca nierówne równiną, chwała Pańska zostanie objawiona.

Bóg już wyraził swój zamiar w Izajasza 40, aby sprowadzić ludzi z powrotem do kraju w nowym akcie twórczym. Tekst, który chcę przejrzeć, to Izajasz, rozdział 60. W Izajaszu rozdział 60, zaczynając opisywać lub przewidywać przywrócenie ludu

Bożego, który jest teraz na wygnaniu, rozdział 60, powstań i zajaśnij, bo nadeszło twoje światło, a chwała Pana weszła nad tobą.

Teraz zauważysz, że nie znajdziesz, przynajmniej w angielskim tłumaczeniu, nie znajdziesz ziemi ani słowa Eden ani niczego podobnego, ale wyraźnie tę ideę ludzi przywróconych do ziemi. Powstań i zajaśnij, bo nadeszło twoje światło, a chwała Pana weszła nad tobą. Zobacz, ciemność pokrywa ziemię, a gęsty mrok jest nad ludźmi.

Ale Pan wschodzi nad tobą, Jego chwała jawi się nad tobą. Narody pójdą do twojego światła, to jest do Jerozolimy, do Izraela, a królowie do jasności twojego świtu. Podnieś oczy i rozejrzyj się, wszyscy się zgromadzą i przyjdą do ciebie.

Twoi synowie przybywają z daleka, a twoje córki niosą na rękach. Wtedy spojrzysz i rozpromienisz się, a serce twoje zadrży i rozszerzy się radością. Bogactwo mórz zostanie przyniesione do ciebie; do ciebie przyjdą bogactwa narodów.

Przejdę do wersetu 9. Z pewnością wyspy patrzą na mnie, na czele są okręty Tarszisz, przywożące twoich synów z daleka ze swoim srebrem i złotem, na cześć Pana, twojego Boga, Świętego Izraela, który cię obdarzył świetnością. Werset 10, cudzoziemcy odbudują twoje mury, królowie będą ci służyć. Możemy kontynuować i przeczytać więcej rozdziału 60 Księgi Izajasza, i zachęcam cię do przeczytania reszty, ponieważ cały rozdział poświęcony jest przywróceniu ludu Bożego.

Teraz więc dotyka to również tematu ludu Bożego. Ale Izajasz 60 opisuje powrót ludu Bożego, przywrócenie ludu Bożego do ziemi. Ponownie, w kontekście kanonicznym, jest to wypełnienie obietnic Boga danych Abrahamowi, jak również Jego pierwotnego zamiaru stworzenia.

Być może jeden z najpełniejszych proroczych wyrazów tego znajduje się w rozdziale 65 Księgi Izajasza. A rozdział 65 Księgi Izajasza, co bardzo interesujące, bierze tę koncepcję przywrócenia ziemi i jakby podnosi ją o kilka tonów. Zaczynając od wersetu 17, obietnica powrotu ludu z wygnania do ziemi jest teraz rozumiana w kategoriach nowego stworzenia.

I tutaj znajdujemy język nowego stworzenia. W rzeczywistości znajdujemy język nowych niebios i nowej ziemi, który zobaczymy za chwilę, wydaje się również przypominać relację z Księgi Rodzaju. Tak więc istnieje wiele połączeń z rozdziałami 1 i 2 Księgi Rodzaju. Tak więc wydaje się, jak powiedziałem, że podnosi to powrót oczekiwań dotyczących ziemi do nowego klucza, gdzie oczekiwania dotyczące przywrócenia wydają się być teraz rozszerzone poza samą ziemię Palestyny i obejmują teraz cały odtworzony kosmos lub nowe stworzenie.

Tak więc zaczynając od rozdziału 65 Księgi Izajasza i wersetu 17: Oto Ja stworzę nowe niebo i nową ziemię. Nie będzie się wspominać dawnych rzeczy, ani nie przyjdą na myśl. Ale ciescie się i radujcie na wieki z tego, co stworzę, bo Ja stworzę Jerozolimę, aby była rozkoszą, a jej lud weselem.

Będę się radował z Jerozolimy i będę się radował z mojego ludu. Nie będzie już w nim słycać płaczu i krzyku. Za chwilę przeczytamy jeszcze kilka wersetów.

Ale zauważcie, że pierwsze w wersecie 17. Oto stworzę nowe niebo i nową ziemię. Tak więc Bóg wyraża teraz swój zamiar przywrócenia ludu z wygnania, ale teraz nie tylko w kategoriach powrotu do ziemi Kanaan, ziemi obiecanej, ale teraz w kategoriach zamieszkania całego odtworzonego kosmosu.

I chcę, żebyście zauważyli wszystkie powiązania z rozdziałami 1 i 2 Księgi Rodzaju. Pierwszy, do którego już nawiązaliśmy, znajduje się w wersecie 17, gdzie nowe niebiosy i nowa ziemia przypominają pierwotny porządek stworzenia z rozdziałów 1 i 2 Księgi Rodzaju. To jest w rozdziale 1 i wersecie 1 Księgi Rodzaju, gdzie autor mówi: Na początku Bóg stworzył niebo i ziemię. Teraz widzimy Boga stwarzającego nowe niebo i nową ziemię. Więc nawet pod względem słownictwa język niebios i ziemi, powtórzony tutaj w Księdze Izajasza 65, 17, przypomina pierwotny akt stworzenia.

Podobnie jak w drugiej części 17, dawne rzeczy nie będą pamiętane. Być może również aluzja do dawnego stworzenia, jak również ich sytuacji na wygnaniu. Tak więc nowe niebiosy i nowa ziemia przypominają pierwotny akt stworzenia z Księgi Rodzaju 1 i 1. Na początku Bóg stworzył niebiosy i ziemię.

Teraz Bóg stwarza nowe niebo i nową ziemię. Numer dwa, fakt, gdy czytasz dalej werset 20, fakt, że nie ma przedwczesnej śmierci, wydaje się przypominać przekleństwo śmierci z powodu grzechu Adama. Spójrz na werset 20: Bo nie będzie już w nim niemowlęcia, które by żyło tylko kilka dni, ani starca, który by nie dożył swoich lat.

Ten, kto umrze w wieku stu lat, będzie uważany za młodzieńca. Ten, kto nie dożyje stu lat, będzie uważany za przeklętego. Będą budować domy i mieszkać w nich, będą sadzić winnice i jeść ich owoce itd.

Ale zauważ, na co chcę zwrócić uwagę, to język mówiący o tym, że nie ma już przedwczesnej śmierci, nikogo, kto nie przeżył swojego życia w pełni. Teraz gdzie indziej w Księdze Izajasza prorok faktycznie przewiduje czas, kiedy śmierci już nie będzie. Ale jakkolwiek sobie z tym radzimy, myślę, że Izajasz prawdopodobnie mówi bardzo poetyckim językiem, jeśli chodzi o to, jak to, co wydarzyło się w pierwszym stworzeniu z powodu grzechu, zostanie teraz odwrócone w nowym stworzeniu.

I tak, ten język o nieskończonej przedwczesnej śmierci wydaje się odzwierciedlać odwrócenie tego, co wydarzyło się w wyniku grzechu Adama. Zauważ w wersetach 21 i 22, że autor wyobraża sobie czas, kiedy nie będzie już wyzysku ani niesprawiedliwości. Ale chcę, abyście zwrócili uwagę na język płodności w ziemi, który ponownie wydaje się przypominać język Ogrodu Eden.

Tak więc 21 i 22, będą budować domy i mieszkać w nich; to jest lud Boży, Izrael, gdy przyprowadzi ich z powrotem do kraju. Będą sadić winnice i jeść ich owoce. Nie będą już budować domów, a inni będą w nich mieszkać lub sadić i jeść.

Bo jak dni drzewa, tak będą dni mojego ludu. Zauważyłem więc, że język drzew i płodności wydaje mi się przypominać język Edenu. Tak więc to nowe stworzenie ma być nowym Edenem, nowym stworzeniem po pierwszym w Księdze Rodzaju 1 do 3. Jest jedno konkretne odniesienie do Edenu, myślę, i jest to werset, który właśnie przeczytaliśmy, druga część wersetu 22.

Bo jak dni drzewa, takie będą dni ludu mego. Co ciekawe, Septuaginta, greckie tłumaczenie Starego Testamentu, tutaj w Izajasza 65 werset 22, ma jako dni drzewa życia lub jako drzewo życia, wyraźnie nawiązując do Ogrodu Eden w rozdziale 2 Księgi Rodzaju z jego wyraźnym odniesieniem do drzewa życia. Tak więc Izajasz rozdział 65, Izajasz 65 przewiduje wtedy dzień, w którym Bóg powróci swój lud do ziemi, ale teraz wydaje się postrzegać to jako coś więcej niż tylko powrót do ziemi Palestyny, ale odnowiony kosmos, nowe stworzenie, nowe niebiosa i nową ziemię na wzór pierwszego stworzenia w Księdze Rodzaju 1 i 2. Coś podobnego znajdziesz w rozdziale 62 i wersecie 66.

Izajasz 66 i werset 22 ponownie, jak nowe niebiosa i nowa ziemia, które stworzę, będą trwać przede mną, oświadcza Pan, tak też będzie trwać Twoje imię i potomstwo. Więc raz jeszcze Izajasz kończy odniesieniem do nowego stworzenia. Ostatni tekst, którym chcę się zająć, to interesujące teksty, których możemy nie kojarzyć z ziemią, ale w Psalmach jest wiele tekstów, które wydają się przewidywać dzień, w którym Mesjasz, gdy król będzie rządził, syn Dawida, jego panowanie zostanie rozszerzone, aby objąć i pokryć całą ziemię.

Cała ziemia będzie jego dziedzictwem. Tak więc na przykład w Psalmie 2, werset 8, który często jest określany przez uczonych lub opisywany jako psalm królewski, w Psalmie 2, werset 8, Bóg zwracając się do króla, pomazańca, mówi: proś mnie, a uczynię narody twoim dziedzictwem, krańce ziemi twoją własnością. Będziesz nimi rządził berłem żelaznym i roztrzaskasz ich jak gliniane naczynie.

Tak więc Psalm 2 rozdział 8 przewiduje czas, przewiduje, że Mesjasz, namaszczony, ostatecznie otrzyma krańce ziemi, nie tylko ziemię Palestyny, ale krańce ziemi jako swoją własność. To znaczy, w ten sam sposób, w jaki Adam i Ewa mieli rozszerzyć panowanie Boga, aby objąć całość stworzenia, teraz wydaje się, że ostatecznie

znajduje swoje wypełnienie w namaszczonej, postaci mesjańskiej w Psalm 2 rozdział 8, gdzie zostaną mu dane krańce ziemi jako jego własność, jako temu, który będzie nad nią panował. Psalm 89 rozdział, kolejny psalm, który odnosi się do króla Dawida lub postaci mesjańskiej lub władcy, w Psalmie 89 i wersecie 27.

Wróćmy do werseku 25. Położę jego rękę, odnosząc się do werseku 20, znalazłem Dawida, mojego sługę. Namaściłem go moim świętym olejem.

Następnie w wersecie 25 położę jego rękę nad morzem, jego prawą rękę nad rzeką. Zawoła do mnie: Ty jesteś moim ojcem, moim Bogiem. Skała, mój zbawco, co przypomina formułę przymierza Dawidowego w 2 Samuela 7. Ty jesteś moim ojcem, ja będę twoim synem.

Następnie wersek 27: Ustanowię go moim pierworodnym, najwywyższonym z królów ziemi. Tak więc ponownie Psalm 89 również przewiduje czas, gdy Dawid, namaszczony, syn Dawida, ostatecznie będzie rządził całą ziemią, nie tylko ziemią Palestyny. Psalm 110.

Psalm 110 i wersek 6, kolejny psalm często nazywany psalmem mesjańskim. Zaczęć czytać od werseku 1. To dość krótki psalm. Psalm 110.

Pan powiedział mojemu Panu, usiądź po mojej prawicy, aż uczynię twoich wrogów podnóżkiem dla twoich stóp. Pan rozciągnie twoje potężne berło z Syjonu. Będziesz panował pośród twoich wrogów.

Twoje wojska będą chętne w dniu bitwy, odziane w święty majestat z łona świtu. Otrzymasz termin na twoją młodość. Pan jest przysięgł i nie zmieni zdania.

Jesteś kapłanem na wieki na wzór Melchizedeka. Pan jest po twojej prawicy. On zmiażdży królów w dzień swego gniewu.

On będzie sędził narody, gromadząc umarłych i miażdżąc władców całej ziemi. Będzie pił z potoku przy drodze, dlatego podniesie głowę. Coś podobnego znajdziesz w rozdziale 9 Księgi Izajasza, który również odnosi się do mesjańskiego syna, który ma się narodzić.

Ale sednem tego wszystkiego jest to, że ostatecznie cała ziemia stanie się dziedzictwem władcy Dawida. Teraz zobaczmy, że to jest ważne, gdy zauważysz, cóż, kilka rzeczy. Po pierwsze, zauważysz teraz, że temat ziemi i stworzenia jest powiązany z tematem królestwa i królewskości.

Ale to również będzie ważne, gdy zajmiemy się tematem Jezusa jako Mesjasza i tym, jak to się odnosi do tematu ziemi. Ale sednem sprawy jest to, że począwszy od Izajasza 65, ale także w kilku Psalmach, znajdujemy tę ideę, że ostatecznie to, co lud

Boży ma odziedziczyć, to nowe stworzenie, cała ziemia. Ostatecznie cała ziemia będzie dziedzictwem władcy Dawida w przyszłości.

Do tej pory w Starym Testamencie widzieliśmy, że Bóg, zaczynając od opowieści o potopie, zaczyna demonstrować swój zamiar, pokazując swoją wierność stworzeniu. Nawet w potopie Bóg pokazuje swój zamiar sprowadzenia swojego ludu z powrotem do ziemi, przywrócenia ziemi, aby mogła być miejscem, w którym Bóg może zamieszkać ze swoim ludem, gdzie jego lud może żyć i dzielić się obecnością Boga w ziemi. Widzieliśmy również, że było to częścią obietnicy danej Abrahamowi. Kiedy Bóg demonstrował swój zamiar zabrania Abrahama do ziemi, pokazywał mu.

Nie chodziło tylko o zrobienie czegoś miłego dla Abrahama, ale było to częścią wypełnienia Księgi Rodzaju 1 i 2, gdzie Adam i Ewa w rozdziale 3 zostali wygnani z ogrodu. Teraz Bóg wyraża swój zamiar sprowadzenia swojego ludu z powrotem do ziemi, którą pierwotnie stworzył i dał im jako łaskawy dar. Widzieliśmy to w całej historii Starego Testamentu, gdy Izrael wkroczył do ziemi Kanaan.

Ma to na celu wypełnienie obietnic danych Abrahamowi i patriarchom, a także jego zamiaru stworzenia w Księdze Rodzaju 1 i 2. Ale podobnie jak Adam i Ewa, Izrael powieli historię Adama i Ewy. I podobnie jak Adam i Ewa, Izrael również nie słucha. Są również wygnani lub wygnani z ziemi, miejsca błogosławieństwa, miejsca obecności Boga.

I tak, teksty prorockie przewidują czas, kiedy Bóg raz jeszcze przywróci swój lud do ziemi, wypełniając obietnice dane Abrahamowi, ale także wypełniając pierwotny zamiar Boga w Księdze Rodzaju 1 i 2, aby dać ziemię, ziemię swojemu ludowi. Tak więc raz jeszcze, Bóg nie po prostu porzuca swój plan lub zaczyna nowy, ale zamiast tego, Bóg zamierza sprowadzić swój lud z powrotem do ich ziemi. Ale kilka tekstów, na przykład w Izajasza rozdział 65, niektóre Psalmów przewidują czas, kiedy Izrael i lud Boży odziedziczą cały kosmos, że to, do czego Bóg ich przywróci, to nie tylko ziemia Palestyny, ale w rzeczywistości nowe stworzenie.

Nawet niektóre Psalmów przewidują czas, kiedy ostatecznie dziedzictwo króla Dawida będzie końcem ziemi, całej ziemi. Być może w wypełnieniu planu Boga dla ludzkości w Księdze Rodzaju, że mieli rządzić całą ziemią jako wiceregenti Boga i rozprzestrzeniać Jego rządy i chwałę na całe stworzenie. Więc Bóg pewnego dnia przywróci, aby podsumować do tej pory, Stary Testament, nauczanie Starego Testamentu o ziemi i stworzeniu i nowym stworzeniu.

Ponownie, są inne teksty, do których moglibyśmy się odwołać, i byłem raczej wybiórczy, a nie wyczerpujący. Ale sednem tych tekstów jest to, że Bóg pewnego dnia przywróci swoje intencje dla ludzkości i stworzenia w nowym akcie twórczym, fizycznym stworzeniu, gdzie ponownie będą cieszyć się błogosławieństwami, którymi powinni byli cieszyć się w nowym stworzeniu i gdzie ponownie Bóg zamieszka pośród

nich. Teraz, przygotowuje nas to do nowotestamentowej nauki o ziemi i stworzeniu i nowym stworzeniu.

I ponownie, chcemy skupić się na niektórych głównych tekstach reprezentatywnych. Kilka rzeczy do podkreślenia w odniesieniu do nauczania Nowego Testamentu, które są interesujące i ważne do zapamiętania. Jedną z nich, dopóki nie dojdiesz do Objawienia, a zwłaszcza rozdziałów 21 i 22 z nowym stworzeniem, Oto ; widziałem nowe niebiosa i nową ziemię.

Dopóki tam nie dotrzesz, interesujące jest niemal całkowite zniknięcie języka lądowego w Nowym Testamencie. Nie znajdziesz Pawła obiecującego ziemię ludu. Nie znajdziesz Jezusa mówiącego wiele o przywróceniu ludu do ziemi.

Nie znajdziesz innych autorów Nowego Testamentu mówiących wiele o powrocie ludu do ziemi. Teraz, jest wiele rzeczy, które można by z tego zrobić. Porozmawiamy trochę o tym, dlaczego tak może być i jak to może być ważne.

Ale najważniejszą rzeczą, o której należy pamiętać, jest niemal całkowity brak odniesienia do ziemi. Dopóki nie dojdiesz do Objawienia 21, gdzie znajdujesz nowe stworzenie pojawiające się, jest bardzo mało odniesień do ziemi. Teraz, jak powiedzieliśmy w języku przymierza, nie oznacza to, że ziemia nie odgrywa już roli, że stworzenie i ziemia są teraz nieobecne w Nowym Testamencie, lub że są ważne w Starym Testamencie, ale nie w Nowym Testamencie, lub że nie są ważne teraz, ale mogą być później.

Może to nastąpić później w spełnieniu, ostatecznym spełnieniu. Więc musimy zapytać, dlaczego może nie być języka lądowego, ale nawet jeśli nie ma, czy ziemia nadal odgrywa ważną i znaczącą rolę w Nowym Testamencie? Inną rzeczą, znowu, do rozpoznania jest to, że nauczanie Nowego Testamentu i stworzenie dzielą już, ale jeszcze nie napięcie zainaugurowanej eschatologii, o której już mówiliśmy parę razy. To znaczy, myślę, że kiedy czytam Nowy Testament, odkrywamy, że obietnica ziemi w pewien sposób trochę wyprzedza to, dokąd zmierzamy.

Obietnice ziemi, które znajdujemy w literaturze prorockiej, to, co jest przewidziane w Psalmach, Boży zamiar stworzenia dla obietnicy Abrahama, spełnia się już w przyjsciu Chrystusa i jego ludu w oczekiwaniu na to, co jeszcze nie nastąpiło, lub ostateczne wypełnienie, które myślę, że znajdujemy w Objawieniu, rozdział 21. I oprócz tego, że te obietnice zarówno w tym, co już nastąpiło, jak i w tym, co jeszcze nie nastąpiło, te obietnice spełniają się zarówno fizycznie, jak i duchowo. Jak powiedzieliśmy, ziemia ma zarówno wymiar fizyczny, jak i duchowy.

Więc kiedy znajdziemy spełnienie, prawdopodobnie odkryjemy, że dzieje się ono zarówno duchowo, jak i fizycznie. Ale obietnice ziemi, myślę, są spełnione według tego już, ale jeszcze nie schematu, już spełnione w Chrystusie i zbawieniu, które

przynosi i w Jego ludzie w oczekiwaniu na ostateczne wypełnienie, przede wszystkim fizyczne wypełnienie, które znajduje się w nowym stworzeniu w Objawieniu 21. Więc w naszej następnej sesji zaczniemy od Ewangelii i zaczniemy przyglądać się, jak temat stworzenia, nowego stworzenia i ziemi znajduje swoje wypełnienie w Nowym Testamencie i Ewangeliach, listach Pawła, niektórych innych pismach Nowego Testamentu i osiągając punkt kulminacyjny w Księdze Objawienia i przyglądając się, jak temat stworzenia, nowego stworzenia, ziemi ze Starego Testamentu rozwija się w Nowym Testamencie i znajduje swoje wypełnienie w osobie Jezusa Chrystusa i ostatecznie w spełnieniu przez Boga wszystkich Jego obietnic dla Jego ludu w Księdze Objawienia.

To jest dr Dave Mathewson w jego cyklu wykładów na temat teologii Nowego Testamentu. To jest sesja 3, Stworzenie, ziemia i rekreacja w Starym Testamencie.